

Toplo oko srca

Ove su godine hladniji dani došli malo ranije nego što je to bilo proteklih godina. Klimatske promjene na djelu? Sigurno, iako je slučajeva naglog prelaska iz vrućeg ljeta u hladnu i kišnu jesen bilo i ranije, a toponimi kao što su Gospa od sniga po otocima kazuju da je snijega u povijesti bilo i usred ljeta. U svakom slučaju, kao što sam već mnogo puta napomenuo, klimatske promjene su činjenica i s njima se trebamo suočiti.

Bez obzira na to, potrebe za grijanjem sve su manje. To pokazuje i podatak o tome (koji smo objavili u prošlom broju) da se broj stupanj-dana grijanja u europskim zemljama postojano smanjuje. Bilo kako bilo, grijanje će u budućnosti, barem na ovim zemljopisnim širinama, u najvećem broju slučajeva i dalje trebati i o njemu će se morati razmišljati, projektirati ga, izvoditi, koristiti, servisirati i održavati.

Kako se pak grijati, drugo je pitanje. Iako struka godinama upozorava kako bi se kod odabira sustava grijanja trebalo voditi činjenicom da su troškovno najpovoljniji, energetske najučinkovitiji i za budućnost najbolje pripremljeni centralizirani sustavi, gdje se izvor topline nalazi na jednom mjestu za cijelu zgradu ili naselje i onda razvodi do krajnjih potrošača, opće mišljenje u javnosti posve je drugačije. Uostalom, djelomično sam i sam uključen u problem zamjene zastarjelog sustava grijanja u jednoj zgradi, pri čemu većina stanara želi napustiti centralno grijanje iz kotlovnice i preći na etažno plinsko grijanje. O dodatnim troškovima za održavanje kotlova po stanovima ili za godišnje preglede dimnjačara, koje će svatko morati snositi sam, nitko još ne razmišlja, baš kao ni o činjenici da za 15-ak godina plinska grijanja odlaze u povijest (barem se tako može iščitati iz nove Direktive o energetskim svojstvima zgrada). Kada to jednom dođe, centralnu plinsku kotlovnicu bit će mnogo lakše, brže i jednostavnije prebaciti na neki drugi izvor topline, nego nekim drugim rješenjem mijenjati plinske kotlove

po stanovima, zar ne? Što će biti taj drugi izvor topline: dizalica topline, kotao za pelete (malo vjerojatno, ali opet...), solarni toplinski sustav na krovu (još manje vjerojatnije), sunčana elektrana na krovu koja pogoni električni kotao (moguće, ali...) ili pak spoj na toplinsku podstanicu, nije važno, bitno je samo da je, po svemu sudeći, prilika sada propuštena. Protiv ljudi i njihovog mentaliteta se ne može, a tko još razmišlja 15 godina u budućnost, barem u ovim našim krajevima.

Kada je riječ o grijanju, moram spomenuti i probleme u kojima se trenutačno nalaze brojni europski proizvođači opreme, što se kod nas možda još toliko i ne osjeti. No, svi koji smatraju da naši političari jedini na svijetu donose najgore moguće odluke (i da je bilo gdje 'vani' trava zelenija), vjerojatno nisu ni svjesni kakvu su glupost napravili njemački političari i koliku su golemu financijsku štetu uzrokovali industriji i cijelom gospodarstvu u proteklih nekoliko godina. Njihove nerazumne i nejasne politike u području energetike i energetske učinkovitosti, primjerice kada se radi o poticanju primjene dizalica topline, sada pak snose mnoge tvrtke i njihovi zaposlenici (čija su radna mjesta dovedena u pitanje), ali i brojni građani. U konačnici, sve će to pokriti porezni obveznici. No, ne treba sumnjati da će se ta kriza iz Njemačke (koja nije ograničena samo na proizvodnju opreme za grijanje, već je u velikim problemima i energetika i automobilska industrija i mnoge druge) uskoro prelići u druge zemlje Europe, osobito one smještene južnije i istočnije, ali ni da će se iz tih zemalja pokušati pokriti dio tih troškova (ako ne i svi troškovi, no time već zalazim u teorije zavjere).

Uživajte u jeseni!

Vaš Boris Labudović